

รายวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา (สุขศึกษา)

รหัสวิชา พ๒๒๑๐๓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง ทักษะการเตือน

ครูผู้สอน ครูกิตติเทพ นิตिसมบัติกุล

ครูวนิดา เรืองอยู่

เรื่อง ทักชะการเตือน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

๑. นักเรียนสามารถบอกความหมายของทักษะ
การเตือนได้อย่างถูกต้อง

๒. นักเรียนสามารถระบุประเภทและขั้นตอน
การเตือนได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านทักษะกระบวนการ

นักเรียนสามารถนำทักษะการเตือนมาใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต (ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ)
๒. นักเรียนมีวินัย (ปฏิบัติตามข้อตกลงในชั้นเรียน และรับผิดชอบในการทำงาน)
๓. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ (ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้)
๔. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (ตั้งใจ รับผิดชอบทำงานให้สำเร็จ ภูมิใจผลงานตนเอง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

คุณลักษณะเฉพาะ

นักเรียนแสดงให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของทักษะ
การเตือนในการดำเนินชีวิต โดยการอภิปรายถึงประโยชน์
การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อย่างไรกันดี

“หากนักเรียนเห็นเพื่อนลืมน
รูดซิบกางเกง นักเรียนจะปฏิบัติ
กับเพื่อนอย่างไร”

ฉันจะรู้สึก

“หากนักเรียนลืมนรดชิบกางเกง
แล้วเพื่อนของนักเรียนตะโกนเตือน
นักเรียนเสียงดังด้วยความตกใจ
นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร”

เพราะอะไร

- ทักษะการเตือนที่ดีสำคัญหรือไม่เพราะอะไร
- ทักษะการเตือนสำหรับนักเรียนมีความหมายว่าอย่างไร

ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้

นักเรียนคิดว่ามีสถานการณ์ใดบ้างที่ต้องใช้
ทักษะการเตือน หรือส่วนใหญ่ นักเรียนจะใช้
ทักษะการเตือนกับบุคคลใดในชีวิตประจำวัน

ร่วมด้วยช่วยกันคิด

“สำหรับนักเรียนทักษะการเตือน
มีความจำเป็นหรือไม่อย่างไร”

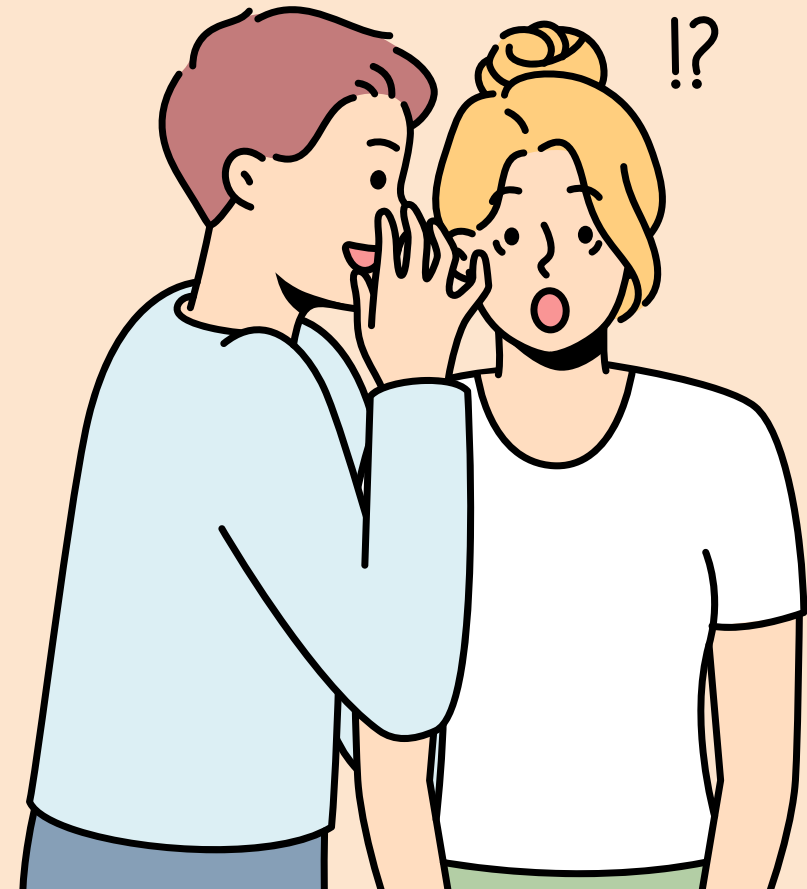
การเตือน

เป็นการสื่อสารที่ดี และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดความต้องการและความเข้าใจ เพื่อให้ผู้อื่นมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

สมมติว่า...!?

- เพื่อนอยากเป็นนักร้อง
แต่...เพื่อนร้องเพลงเพี้ยน
- เพื่อนหักโหมลดน้ำหนักจนเสียสมดุล
โดยการอดข้าวและออกกำลังกายอย่างหนัก
- เพื่อนจู้จี้และจริงจังเรื่องงานกลุ่มมากเกินไป

ประเภททักษะการเตือน

การเตือนแบบตรงไปตรงมา

- การบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี
ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม
- การแสดงคำสั่ง

ประเภททักษะการเตือน

การเตือนแบบลดน้ำหนักความรุนแรง

- การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง
- การอ้างสิ่งหรือบุคคลอื่น
- การแสดงการถาม
- การบอกผลร้ายของการกระทำนั้น
- การเสนอแนะ
- การแสดงความเป็นห่วง
- การกล่าวชมก่อนแสดงการตักเตือน

การเตือนแบบตรงไปตรงมา

๑.๑ การบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม

ตัวอย่าง “ฉันว่าการทำแบบนี้มันไม่ควรนะ”

“มันไม่ดีนะถ้าทำแบบนี้” เป็นต้น

๑.๒ การแสดงคำสั่ง

ตัวอย่าง “ห้ามทำนิสัยแบบนี้กับคนอื่นอีกนะ”

“อย่าสับสนหรืออีกนะ” เป็นต้น

การเตือนแบบลดน้ำหนักความรุนแรง

๒.๑ การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง

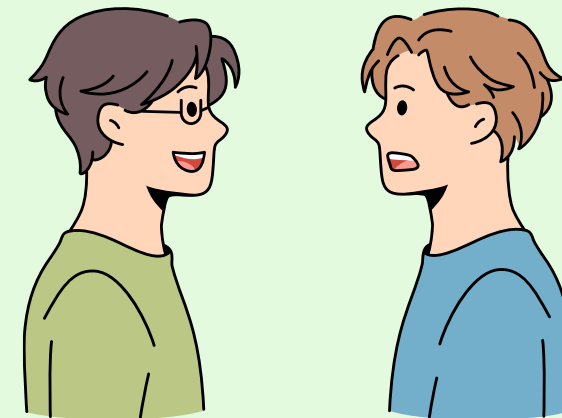
ตัวอย่าง “ที่เธอทำแบบนี้ฉันว่ามันเกินไปนิดนึงนะ” เป็นต้น

๒.๒ การอ้างถึงหรือบุคคลอื่น

ตัวอย่าง “อาจารย์ไม่ให้ขาดเกิน ๓ ครั้งนะไม่จั้นแกจะไม่มีสิทธิ์เข้าสอบวิชานี้” เป็นต้น

๒.๓ การแสดงการถาม

ตัวอย่าง “แกยังสูบบุหรี่อยู่อีกหรือ นึกว่าแกเลิกตั้งนานแล้วมันไม่ตินะ” เป็นต้น

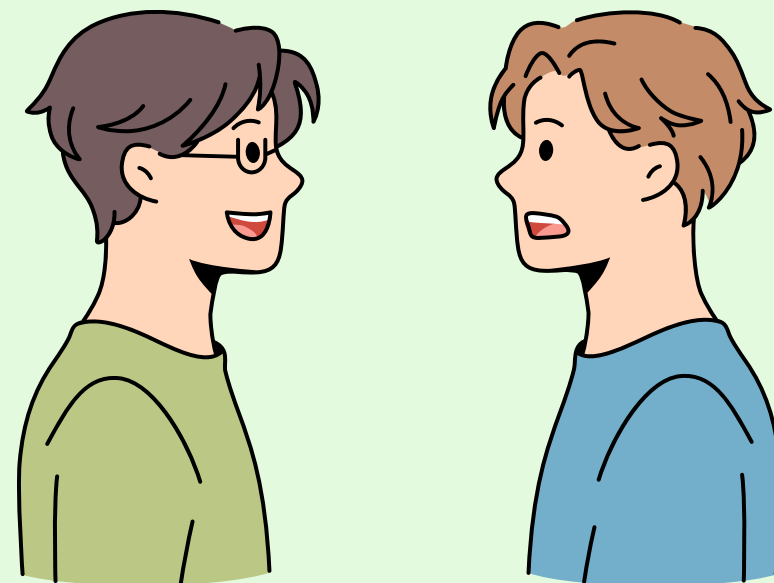

การเตือนแบบลดน้ำหนักความรุนแรง

๒.๔ การบอกผลร้ายของการกระทำนั้น

ตัวอย่าง “สุขมากอย่างนี้ มันไม่ดีต่อปอดแถมะ”

“ถ้าอาละวาดคนอื่นอย่างนี้
จะเสียภาพลักษณ์หมดนะ” เป็นต้น

๒.๕ การเสนอแนะ

ตัวอย่าง “ลองเปลี่ยนพฤติกรรมท่องเที่ยวเป็นออกกำลังกายดีกว่านะ” เป็นต้น

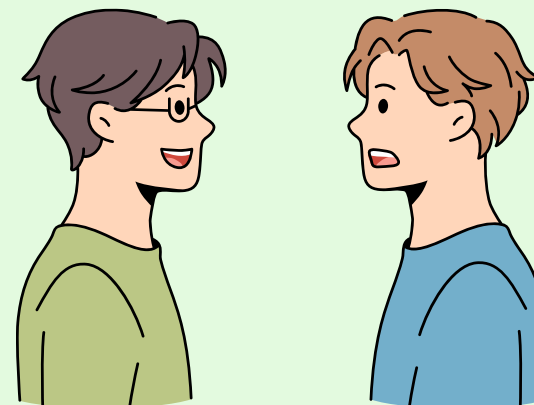
การเตือนแบบลดน้ำหนักความรุนแรง

๒.๖ การแสดงความเป็นห่วง

ตัวอย่าง “สุขุบบุหรืมากไม่ดีนะ ฉัันเป็นห่วงสุขภาพแก” เป็นต้น

๒.๗ การกล่าวชมก่อนแสดงการตักเตือน

ตัวอย่าง “ฉัันว่าเรื่องทีเธอเสนอก็น่าสนใจนะ แต่ว่่าเพื่อนเห็นตรงกันว่่าอยากทำเรื่องนี้มากกว่า” เป็นต้น

หลักการเตือน

แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑. ก่อนการเตือน

๒. ขั้นตอนการเตือน

๓. หลังการเตือน

ก่อนการเตือน

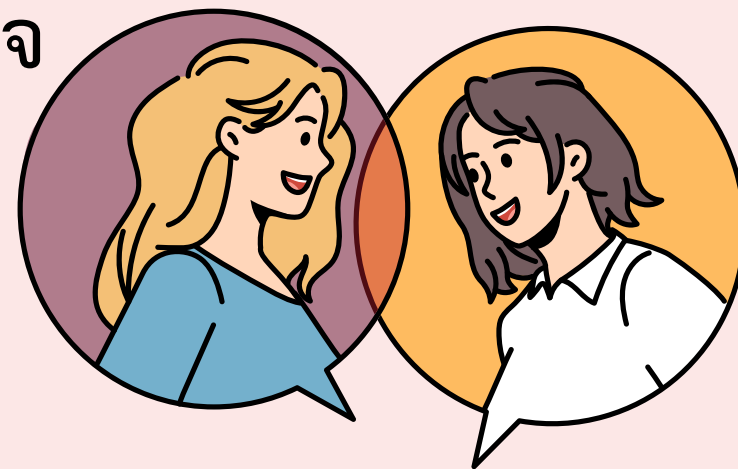

สังเกตอารมณ์ของตนเอง และอารมณ์ของผู้ถูกเตือนก่อน
ถ้าพบที่กำลังมีอารมณ์ ควรจัดการกับอารมณ์เสียก่อน

ขั้นตอนการเตือน

๑. บอกความรู้สึกของตนเองอย่างจริงใจ โดยอาจมีหรือไม่มีเหตุผลประกอบ (การบอกความรู้สึกทำให้ถูกโต้แย้งได้ยากกว่าการใช้เหตุผล)
๒. บอกพฤติกรรมที่ต้องการเตือนของผู้เตือนอย่างตรงไปตรงมา
๓. ถามความเห็นของอีกฝ่าย เพื่อเป็นการรักษาน้ำใจของอีกฝ่าย แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

หลังการเตือน

สังเกตอยู่ห่าง ๆ ว่า ผู้ถูกเตือนเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสมกว่าหรือไม่ ทำให้การเตือนไม่ได้ผล อาจต้องใช้การช่วยเหลืออย่างอื่น ๆ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ทักษะการเตือน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สุขภาพดี มีทักษะชีวิต รู้ป้องกันภัย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ทักษะการเตือน
รายวิชา สุขศึกษา รหัสวิชา พ ๒๒๑๐๓ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง จงเขียนขั้นตอนทักษะการเตือนโดยเลือกสถานการณ์ที่กำหนดมาให้ ดังนี้

จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามสถานการณ์ที่นักเรียนเลือก

สถานการณ์

- ๑. เพื่อนอยากเป็นนักร้องแต่เพื่อนร้องเพลงเพี้ยน
- ๒. เพื่อนหักโหมลดน้ำหนักจนเสียสมดุลโดยการอดข้าวและออกกำลังกายอย่างหนัก
- ๓. เพื่อนจู้จี้และจริงจังเรื่องงานกลุ่มมากเกินไป

๑.ก่อนเตือน :

.....
.....

๒.ขั้นเตือน (ประเภทการเตือน) ยกตัวอย่างการเตือน :

.....
.....

๓.หลังเตือน :

.....
.....

๔.เพราะอะไรจึงใช้การเตือนนี้ :

.....
.....

๕.ผลลัพธ์ของการเตือนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น :

.....
.....

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ ๑

เรื่อง “ทักษะการเตือน”

สรุปบทเรียน

ความเข้าใจของนักเรียน
ต่อทักษะการเคลื่อนไหว

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงและ
สถานการณ์เสี่ยง